

Főszerkesztő: Hodossy Gyula

Vezető szerkesztő:

Petres Csizmadia Gabriella,

Petres Sándor

Örökös munkatárs: Turczel Lajos

A szerkesztőbizottság elnöke:

Fibi Sándor

Tagok:

Bárcki Zsófia, Hrbáček Noszek Magdaléna,

Kalácska József, Klemen Terézia,

Krippel Éva, Novák Mónika,

Pázmány Annamária, Szokol Dezső

Nyomdai előkészítés:

Václav Kinga, Gyenes Gábor

Nyomja:

Press Group s.r.o, Banská Bystrica

Kiadja:

Katedra Alapítvány

Felelős kiadó:

Hodossy Gyula

Elérhetőség:

Katedra Alapítvány

Palác Duna Palota,

Galantská cesta 658/2F,

929 01 Dunajská Streda

Tel.: 00421 903 724 781

E-mail: katedra@katedra.skHonlap: www.katedra.sk

Bankszámlaszám: 1014769018/1111.

Laprendelés:

Lelkes Renáta, marketing@liliumaurum.sk,

00421 903 724 781

Kiadványunkat támogatta a Szlovák Köztársaság Kormányhivatala, a Szlovák Köztársaság Oktatásügyi, Tudományos, Kutatási és Sportminisztériuma.

ÚRAD VLÁDY
SLOVENSKEJ REPUBLIKY

KATEDRA

mesačník

ročník XXV., 5. číslo, január 2018

Vydavateľ:

Nadácia Katedra,

Palác Duna Palota,

Galantská cesta 658/2F,

929 01 Dunajská Streda

Tel.: 00421 (0)903 724 781

IČO: 35591609

ISSN 1335-6445 • EV: 611/08

Časopis vychádza s finančnou podporou Ministerstva školstva, vedy, výskumu a športu Slovenskej republiky.

Realizované s finančnou podporou Úradu vlády Slovenskej republiky - program Kultúra národnostných menšín 2018.

Náklad: 2500 ks

Oznámenie o štruktúre vlastných vzťahov vydavateľa periodickej tlače podľa stavu 31.12.2017 Nadácia Katedra 100%

REDAKcia / SZERKESZTŐSÉGÜNK:

Nadácia Katedra – Katedra Alapítvány.

Palác Duna Palota, Galantská cesta

658/2F, 929 01 Dunajská Streda

Tel.: 00421 (0)903 724 781

Honlap: <http://www.katedra.sk>E-mail: katedra@katedra.skkatedra.szerkesztoseg@gmail.com

Minden jog fenntartva.

Kéziratokat nem őrzünk meg

és nem küldünk vissza.

NAGY ERIKA

GYULA, TE CSODÁS!

Több város is belopta magát a szívembe: az egyik a látnivalókban bővelkedő Eger, a másik a nyugalom szigetének számító Nagyvárád, a harmadik pedig a vizek városának is nevezett Gyula. E város neve hallatán két dolog jut az ember eszébe az első pillanatban. Az egyik a kolbász, a másik pedig a város turisztikai attrakciója, a gyógyfürdő. A nagyvárosok mindig feszélyeznek. Szertem a nagy múlttal rendelkező kisvárosokat, azokat, amelyek utcáiban sétálva belefuthatunk a történelem emlékeibe. Azokat, ahol látni a fejlődést, a tenni akarást, ha lépten nyomon műemlékbe, értéke botlunk, ahol sok a zöldövezet, a városközpont pedig megújult külsővel és szökőkutakkal teli parkokkal kápráztat el. Nem mellékes az sem, ha klasszikus panelházak sem rontják a város összképét. Gyula város gótikus téglavarának megtekintése maradandó élményt nyújtott, pedig már kétszer is ellátogattam az ódon falak közé, ahol szinte érezni lehetett az elmúlt évszázadok illatát, a felújítás ellenére is. Ritka látvány nyújt a vár, mert Közép-Európa síkvidékének ez az egyetlen épen maradt téglavára. A várban és a várkertben rendszeres programokkal várják a szervezők az érdeklődőket. A Gyulai Várszínház is itt nyújt kulturális feltöltődést az arra szomjazó közönségnek. A várkert azonban nemcsak a fesztiválok ideje alatt telik meg élettel, hiszen egész évben kellemes sétákat tehetünk a történelemmel átítatott környezetben. Jó időben csónakázhatunk vagy akár még vízibiciklizhetünk is a csónakázó tavon, télen pedig a korcsolyázás szerelmesei vehetik birtokba a jéggédmeredt vízfelszínt. A város utcáin sétálva megtaláltuk Erkel Ferenc szülőházát, valamint egy csodálatos mozaikképet a vízkapus szökőkút mellett, amelyik Dürer Ádám és Éva című alkotását ábrázolja és tükrözi vissza a járőfelületre. S hogy erre a képre esett a választás, talán annak is köszönhető,

hogy Dürer ősei a Gyula melletti Ajtósfalváról származtak. Megcsodáltuk sétánk során a világórát is, így a smaragdzöld üveg-gömbről földünk valamennyi időzónáját leolvastuk. Aki Gyulára látogat, ne hagyja ki a gyógyfürdő szomszédságában található Csigakertet sem, ahol meglettük többek között Sissi királyné szobrát is. A kiadós séta után akár be is térhetünk a gyógyfürdőbe, hogy élvezzük a gyógyvíz jótékony hatását. A medencék száma szinte megszámlálhatatlan, s nemcsak a gyógyulni vágyók, hanem azok is élvezhetik a vizet, akik egyszerűen csak sportolni, kikapcsolódni szeretnének. Gyula mocsaras vidékre épült, s hogy szimbolizálják a vizek városa elnevezést, a főtéren szökőkutakat, csobogót építettek. Az esti sétánk során megcsodálhattuk a várost kivilágított pompájában, és vallom, hogy a látvány mindenkit ámulatba ejtett. Nem kevésbé a Százéves Cukrászda – ide belépve olyan érzés kerített minket hatalmába, mintha visszarepültünk volna az időben. A belső termekben korhű és eredeti vagy gyönyörűen restaurált beidermeier tárgyakat találtunk. Valódi időutazásban volt részünk. A kínálat sem volt utolsó, a kávé, a cukrászsütemények ízvilága feledtette velünk a fáradtságot, ami a több kilométer gyaloglás mellékhatásaként telepedett ránk. A cukrászdában egy kiállítás is megtekinthető állandó jelleggel, ami valóban egyedivé teszi a helyet. Gyulára bármikor szívesen visszamegyek, mert azt érzem, hogy jó ott lenni. Csak így, egyszerűen. Ott képes vagyok arra, hogy kiengedjem magamból a fáradt gözt, sőt még arra is, hogy az örökös rohanást lecseréljem egy igazi, felfedező sétára. Ez talán annak is köszönhető, hogy ott szinte senki nem siet sehova, az egy percre jutó lépések száma minden bizonnyal messze elmarad az általam megszokott tempótól.